

Տ. ԱՐՇԵՆ ԱԲԵՂԱ ՍԱՆՈՍՅԱՆԻ ԱՆԳՐԱՆԻԿ ՔԱՐՈՁԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ ԵՐԵՎԱՆԻ Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

«Շնորհեա ինձ քահանայական փառք մտանել ի պաշտօն սրբութեանց քոց ընդ այնսոսիկ, որք անմեղութեամբ պահեցին զպատուիրանս քո»:

«Շնորհիր ինձ քահանայական փառքով Քո սրբությունները պաշտել նրանց հետ, ովքեր անմեղությամբ պահեցին Քո պատվիրանները»:

ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅ

Սիրելի հավատացյալներ Ս. Սարգիս եկեղեցու, այս բառերն էի արտասանում Ս. Պատարագից առաջ՝ ընթերցելով Պատարագամատուց տետրից:

Ծուրջ քառասուն օրեր առաջ երկու օծակից եղբայրներիս հետ ծուցկի եկանք Մայր Տաճարում, հշման Ս. Սեղանի առջև, և մեր քահանայական ուխտը կատարեցինք և ապա ձեռնադրվեցինք ու օծվեցինք Հայց. Առաքելական Եկեղեցու քահանաներ՝ համաձայն մեր Տիրոջ այն խոսքի, թե «Ինչպես Հայրը ինձ ուղարկեց, ես էլ ձեզ եմ ուղարկում» (ՄԱՏԹ. ԻԸ 18), և որին հաջորդեց քառասնօրյա պահեցողության շրջանը Մայրավանքի պատերից ներս:

Եվ ահա այսօր, որպես լրումն այդ օրերի, մեր հայրերի Աստվածաշնորհ տնօրինությամբ մեր անդրանիկ և ուխտի Պատարագն ենք մատուցում առ Աստված կանչելով «Ջրոյս ի քոյոց քեզ մատուցանեմք»:

Այսօր, ի նշան մեր քահանայագործման սկզբի, ծուցկի ենք գալիս մեր հոգիներում և Աստուծո, նրա բոլոր սրբերի և ձեր առջև վերստին նորոգում ու վերարծարծում ենք մեր Ուխտը, այն է՝ մերկամանք հիմ մարդուց և ասեմք. «Քրիստոսի հետ խաչը ելա. կենդանի եմ այսուհետև, բայց ոչ թե ես, այլ իմ մեջ ապրում է Քրիստոս»:

Այսօր իմ ձեռքերն ու աչքերը վեր են բարձրանում առ Բարձրյալը, և գոհություն ու փառք եմ մատուցում մեր Տիրոջը, որ իր անասման գթասրտությամբ և առատ ողորմությամբ ինձ արժանի դարձրեց իր Ս. Սեղանի սպասավորն ու մատուցակը լինելու, իրեն հավատացողների ձայնը հասցնել իր բարձունքներից և հայցել խաղաղություն մեր ժողովրդի և համայն մարդկության համար և, խաչակից լինելով իրեն, իր շնորհը ստանալ:

Ձեռնադրության խորհրդով ձեռնադրվողը Աստուծուց ոչ միայն ընդունում է Ս. Հոգու շնորհները, նվիրապետական կարգ, երկնային իշխանություն՝ վեց խորհուրդներ կատարելու, Քրիստոսի փրկությունը բաշխելու ու Քրիստոսանման կյանք պարգևելու, այլև Քրիստոսի Ավետարանը քարոզելու և ուսուցանելու և ժողովրդին ապաշխարության հրավիրելու:

Ձեռնադրության խորհուրդը, որ Հիսուս Քրիստոսի կողմից փոխանցվեց առաքյալներին և առաքելական հաջորդականությամբ հասավ ձեռնադրվածներին, մեզ տալիս է իշխանություն՝ քարոզել Աստուծո խոսքը, ապաշխարողներին մեղքի կապանքներից արձակել և, որ ամենակարևորն է, Տիրոջ մարմինը քահանայագործել՝ գոհարելու:

Այս երեք հիմնական կետերի վրա է խարսխվում քաճաճայական խորհուրդը, որի պատիվը և կարևորությունը պետք է լրջությամբ պահպանվի, քաճաճան պետք է «աճի և դողութեամբ սպասատրի Աստուածայնոցն», ինչպես ասում է Ներսես Օճորհայի մեծագործ Հայրապետը:

Պատարագիչը Հիսուս Քրիստոսից ստացած իշխանությամբ փոխարինաբար ներկայացնում է Նրան, և ինքը բուն գոհագործողը չէ, և իր կամքից կախում չունի անարյուն պատարագը, այլ Նրանից՝ Սեր Տիրոջից, և որի համար աղոթում ենք իրեն՝ «Բաւականացո զիս գօրութեամբ Հոգւոյդ Սրբոյ, որ զգեցեալ եմ քաճաճայական շնորհ, կալ առաջի Սրբոյ սեղանոյս եւ քաճաճայագործել զքո ամարատ մարմինդ եւ զպատուական արինդդ»:

Փառք Տիրոջը, որ ինձ ընտրեց որպես անթո՝ իրեն քարոզելու, իրավունք տվեց հորդորելու ամեն մարդու և ուսուցանելու իր վարդապետությունը բոլոր նրանց, ովքեր փափագ ունեն կատարյալ լինելու, ովքեր Աստուծո որդիներ լինելու կոչումն ունեն: Նաև նրանց փրկության հույսը ներշնչել, ովքեր հուսահատ են դարձել՝ կյանքի փորձություններից ընկրկելով, նրանց, ովքեր թեթևությամբ ու անտարբերությամբ են ապրում՝ խորհրդածությանց նյութ չդարձնելով անգամ իրենց կյանքի նպատակն ու իմաստը, որպեսզի, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը՝ «բոլորը մեկտեղվեն սիրով և հասնեն կատարյալ իմաստությանց ճոխությանը՝ ճանաչելու համար Աստուծո խորհուրդը, որը հայտնվեց մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի մեջ» (ԿՈՂ. Բ 2):

Եվ այդ աստվածային հայտնության օրերից մինչև այսօր շուրջ երկու հազար տարիներ են լեռնացել: Բայց Ավետարանի ճշմարտությունները այդ լեռներից այն կողմ դողողոցով, բայց և դողդյունով խաղաղություն սփռելով ու հաստատելով են մեզ հասել՝ մշտապես իր շեփորողն ու տարփողողը գտնելով, իր առաքյալն ու աշակերտը ընտրելով, իր համար մարտիրոսավորի ու վկայի սուրբ արյան կենսատվության վկան դառնալով, իրեն սիրողներ և հանուն ճշմարիտ սիրո իրենց կյանքը Աստուծո սիրով ապրող նվիրյալներ ունենալով: Եվ ինձ համար մեծագույն պատիվ է այդ նվիրյալների կողքին ծառայել նույն նպատակին: Նվիրյալներ, ովքեր, ճշմարիտ սիրով և հավատքով ապրելով իրենց կյանքը, քրիստոնեությունը ապրեցին իրենց կյանքով և աստվածային պատգամները փոխադրեցին իրենց կյանքից ներս, սիրեցին՝ Սեր տարածելով, հավատացին՝ Հավատք քարոզելով, հուսացին՝ Հույս ներշնչելով, և քրիստոնեավայել ապրեցին՝ Երկնքի Արքայության գաղափարը իրենց կյանքով վկայելով համաձայն Տիրոջ այն խոսքի, թե «Արքայութիւնն երկնից ի ներքս ձեր է»:

Եվ որի համար աղոթում ենք Տիրոջը՝ «Օճորհիր ինձ քաճաճայական փառքով Քո սրբությունները պաշտել նրանց հետ, ովքեր անմեղությամբ պահեցին Քո պատվիրանները»:

Սիրելի հավատացյալներ, ես այսօր իմ Ուխտն եմ վերանորոգում Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հանդեպ՝ նրան ծառայելու ամհուն պատրաստականությամբ: Լուսավորչահաստատ Ս. Էջմիածինը դարեր շարունակ եղել է մեր ազգի հոգևոր կենտրոնը և Աստվածային լույսը ստանալով՝ այն սփռել է իր զավակների վրա, լուսավորել նրանց ճանապարհները՝ մշտապես նրանց հոգիներում և մտքերում բորբոքելով Քրիստոսի սիրո հուրը: Եվ մեր պարտքն է, որպես հոգևորական, խունկ դառնալ նրա բուրվատին և մի կաթիլ լուղ՝ նրա կանթեղը վառ պահելու:

Իմ որդիական պարտքն եմ համարում երախտագիտության և շնորհակա-

լության խոսք հղել առ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը: Օտրոջ երեք տարի է, որ մեզ բախտ է վիճակվել սնվել Վեհափառ Հայրապետի անսահման իմաստությունից: Դեռևս ուսանողության տարիներից Վեհափառ Հայրապետը ամեն մի պատեմ առիթ օգտագործում է՝ իր եկեղեցանվեր ու հայրենասեր շունչը երիտասարդ սերնդին փոխանցելու, նրանց մեջ Եկեղեցուն և Հայրենիքին ծառայելու ոգի սերմանելու և ամրապնդելու, իր երիտասարդական եռանդով Աստուծո ծառաներին ծառայելու կենդանի օրինակ դառնալով, նրանց մեջ ծառայասիրության հուրը բորբոքելու: Այժմ էլ իր Հայրապետական կարգադրությամբ մեզ քահանայության կոչելով՝ առաքելության է կանչում ծառայելու Աստծուն, Եկեղեցուն և ժողովրդին, և հորդորում միշտ մնալ հավատարիմ զավակը և ծառան Ս. Ըջմիածնի: Եվ մենք, իբրև հոգևոր պտուղ իր բազմաբնույթ գործունեության մեկ ոլորտի, մեր նվիրվածության և հավատարմության առհավատ յարկես, այս Սուրբ Խորանից խոստանում ենք իր կանչը չթողնել առանց արձագանք և առանց վարանելու «Ո՛ւմ ուղարկեմ, և կամ ո՛վ կզնա այդ ժողովրդի մոտ» հարցին Եսայի մարգարեի ոգևորությամբ պատասխանենք՝ «Ահավասիկ ես, ի՛նձ ուղարկիր» (ԵՍԱԾԻ Զ 8): Մաղթում ենք Վեհափառ Հայրապետին երկար ու բազմարդյուն տարիների գործունեություն՝ ի փառս Աստուծո և մեր ժողովրդի:

Ես իմ երախտագիտության խոսքն եմ ուղղում իմ Հոգևոր ծնողին՝ Եգիպտոսի հայոց թեմի Առաջնորդ Տ. Զավեն Արքեպս. Զինչիճյանին, որ պատրաստակամորեն Եգիպտոսից եկավ Մայր Աթոռ և ստանձնեց մեզ Հոգևոր ծնող լինելու պատասխանատվությունը՝ ձեռնադրելով և օժելով մեզ քահանաներ: Աղոթում ենք մեր Տիրոջը, որ առավել զորացնի նրան և արևշատ օրեր պարզվի:

Խորին երախտագիտություն և շնորհակալություն Հոգևոր Ընձարանի նախկին և ներկայիս տեսչությանը, ինչպես նաև դասախոսական կազմին, որ իրենց անդույ, անձանձիր ու նվիրական աշխատանքով իրենց նպաստն են բերում հայ հոգևորականի հոգեկերտման ու զարգացման գործում: Եվ փառք Աստուծո, որ Գևորգյան Ընձարանի նախկին շենքի՝ վերաբացումով նոր հորիզոններ ու դաշտեր են բացվում՝ նրանց եռանդն ու ջիղը առավելագույնս ներդնելու առումով:

Մենք երախտապարտ ենք Մայր Աթոռի միաբանությանը, հատկապես ավագ միաբաններից, ովքեր աչալոջությամբ ու հետևողականությամբ հետևեցին ու դաստիարակեցին մեզ՝ մեր Եկեղեցու ու Մայրավանքի ավանդությունների համաձայն, սիրով ու շելմությամբ պարուրելով մեզ, իրենց նվիրական շարքերն ընդունեցին:

Սիրելի հավատացյալներ, այսօր ձեր աղոթքն ու բարեխոսությունն ենք ակնկալում մեզ համար, որ Աստուծո պահապան աջը մեր վրա լինի՝ ծառայության մեջ մեր անվստահ քայլերին իր կանխորոշած ուղիներով առաջնորդելու համար: Վստահ ենք, որ ձեր աղոթքների ձայնը կլսվի Աստծու կողմից, ու մեզ վրա դրված պարտականությունները կկարողանանք հաջողությամբ իրականացնել: